

۱۴۰۵۲۵۸۴

قانون جرم سیاسی در بوقه نقد

همراه با سیاست جنایی اسلام(فقه امامیه)

در قبال جرائم سیاسی

مؤلفان:

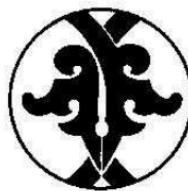
کتو، ی، محسن موسوی فر

استادیار دانشگاه نور اسلامی رضوی

امام خسروی

مدرس دانشگاه و دانشجوی دکتر حقوق جزا و جرم شناسی

دانشگاه علوم اسلام رضوی

انتشارات امجد

عنوان و نام پدیدآور	موسوی فر، سیدمحسن، ۱۳۹۷-	سرشناسه
عنوان قراردادی	ایران. قوانین و احکام .Iran. Laws, etc	
مشخصات نشر	قانون جرم سیاسی در بوته نقد: همراه با سیاست جنایی اسلام(فقه امامیه) در قبال جرایم سیاسی /مؤلفان سیدمحسن موسوی فر، کاظم خسروی.	
مشخصات ظاهري	مشخصات ظاهري	
شابـ	مشخصات ظاهري	
مـيت ذخـرـتـ نـوـيـسـ	مشخصات ظاهري	
ـفـيـاـ	ـفـيـاـ	
هر مـوـعـ	ـفـيـاـ	
مـوـضـوـ	ـفـيـاـ	
مـوـضـوـ	ـفـيـاـ	
مـوـضـوـ	ـفـيـاـ	
شـنـاسـهـ اـفـزـوـدـ	ـفـيـاـ	

بـوـزـ جـرـ سـيـاسـيـ درـ بوـتـهـ نـقـ

همراه با سیاست جنایی اسلام (۴ ایمه) در قبال جرایم سیاسی

مؤلفان: دکتر سید محسن رسوی فر / کاظم خسروی

انتشارات امـ

چاپ اول: ۱۳۹۸

تعداد: ۵۰ نسخه

حق چاپ محفوظ و منحصر «امـ»

دفتر مرکزی امـ

تهران، خیابان منیری جاوید، پلاک ۵۷، طبقه دوم شمـ

تلفن و دورنگار: ۶۶۴۶۳۰۵۹ - ۶۶۴۱۱۹۳۲

شـابـکـ: ۹۷۸-۶۰۰-۹۷۸۱۴-۹-۲

ISBN: 978-600-97814-9-2

فروشگاه: خیابان منیری جاوید، تقاطع شهدای ژاندارمری، پلاک ۵۹

تلفن: ۶۶۴۸۶۸۷۴

فهرست مطالب

۹	مقدمه
فصل اول: بررسی رویکرد قانونگذار در رابطه با تعریف و گستره‌ی جرائم سیاسی	
۱۳	جفا
۱۳	محتوا اول: تاریخچه تحولات جرم سیاسی
گفتار اول: از دوران باستان تا اوایل قرن نوزدهم میلادی (وجود نظام تشیعی)	
۱۴	گفتار دوم: اواخر قرن نهم و اوایل قرن بیستم (بازگشت به نظام تشیعی)
۱۵	گفتار سوم: اوایل قرن نهم و اواخر قرن بیستم (پیدایش نظام ارفاقی)
مبحث دوم: تعریف جرم سیاسی	
۲۲	گفتار اول: ضابطه‌ی تعریف جرم سیاسی
۲۲	۱- ضابطه‌ی افکار عمومی
۲۳	۲- ضابطه‌ی زمان وقوع جرم
۲۳	۳- ضابطه‌ی کیفیت وقوع جرم
۲۴	۴- ضابطه‌ی عامل اهم
۲۴	۵- ضابطه‌ی ذهنی یا درون ذاتی یا شخصی
۲۵	۶- ضابطه‌ی عینی یا برونو ذاتی یا موضوعی
گفتار دوم: ضابطه‌ی قانونگذار در تعریف جرم سیاسی	
۲۹	مبحث سوم: احصاء جرایم سیاسی در قانون جرم سیاسی
گفتار اول: توهین یا افتراء به مقامات داخلی مصرح در قانون:	
۳۱	گفتار دوم: توهین به مقامات سیاسی کشورهای خارجی
۳۳	گفتار سوم: جرایم مندرج در بندهای (د) و (ه) ماده ۱۶ قانون فعالیت احزاب، جمیعت‌ها، انجمن‌های سیاسی و صنفی و انجمن‌های اسلامی یا

۶ قانون جرم سیاسی در بوته نقد

اقلیت‌های دینی شناخته شده مصوب ۱۳۶۰/۷/۶، و جرایم انتخاباتی و نشر اکاذیب ۳۵
مبحث چهارم: استثناءات جرم سیاسی در قانون جرم سیاسی ۳۷
گفتار اول: جرایم مستوجب حد، قصاص و دیات ۳۸
گفتار دوم: سوء قصد به مقامات داخلی و خارجی ۴۰
گفتار سوم: جرایم آدم رسانی و گروگان گیری ۴۵
گفتار چهارم: هواپیمارسانی ۴۶
گفتار پنجم: جاسوسی و افشاء اسرار ۴۷
گفتار ششم: اختلال در داده‌ها یا سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی به کار گرفته شده رای، آئند خدمات ضروری عمومی یا حاکمیتی ۴۸
گفتار هفتم: نایر جایم موضوع بندهای (ت)، (ث)، (ج)، (خ) و (د) موضوع ماده ۱۲ دنیم سیاسی ۴۸
مبحث پنجم: وجود نظام ارگانی در بال مجرمین سیاسی ۵۰
گفتار اول: حضورهای مدنی در رو رسمی ۵۱
گفتار دوم: دادرسی علني ۵۳
گفتار سوم: مجرزا بودن محل نگهداری در مدت بازداشت و حبس از مجرمان عادی ۵۴
گفتار چهارم: ممنوعیت از پوشاندن لباس زندان ر طول بازداشت و حبس ۵۴
گفتار پنجم: ممنوعیت اجرای مقررات ناظر به تکرار رسم ۵۵
گفتار ششم: غیر قابل استرداد بودن مجرمین سیاسی ۵۶
گفتار هفتم: ممنوعیت بازداشت و حبس به صورت انفرادی ۵۷
فصل دوم: سیاست جنایی اسلام(فقه امامیه) در قبال جرایم سیاسی ۵۹
مبحث اول: بغی ۶۱
گفتار اول: شرطیت یا عدم شرطیت حضور امام معصوم(ع) ۶۳
گفتار دوم: گروهی یا فردی بودن بغی ۶۸

۷ فهرست مطالب

۷۲	گفتار سوم: اقسام بغات
۷۳	مبحث دوم: محاربه
۷۴	گفتار اول: همگرایی سوء نیت خاص با إفساد فی الارض
۷۹	گفتار دوم: تعیینی یا تخيیری بودن مجازات‌های محاربه
۸۰	مبحث سوم: ارتداد
۸۱	گفتار اول: مجازات ارتداد
۸۳	ساز دوم: واکاوی ادله فقیهان در مجازات ارتداد
۸۴	گفتار سوم: مفهوم ارتداد در روایات
۸۷	مبحث چهارم: واکاوی سیاست جنایی اسلام در قبال جرایم بنسی، محاربه و ارتداد
۹۳	نتیجه گیری
۹۷	کتابشناسی

مقدمه

در مقابل جرایم عمومی که دارای قواعد ماهیتی و شکلی مشترک و صلاحیت امداد ها هستند، جرایم اختصاصی قرار می‌گیرند که تابع قواعدی غیر از قواعد عام هستند. رایم عمومی می‌باشند.^۱ جرم سیاسی از این مقوله می‌باشد. به نظر می‌رسد بعد از تذریز از دوران حاکمیت خصوصی واستقرار دولت و حاکمیت-حتی در این ایام توان شکل آن- این جرم وجود داشته است. البته ناگفته نماند که جرم قتل سیی به خاطر انگیزه‌ها و اغراض سیاسی و رقابتی در دوران باستان امری شناخته شده بود. چنانچه یونانیان مطابق طرح دکترین «مستبد-ستمگرکشی»^۲، قتل یا سیگرانه تنها موجه، بلکه عملی قهرمانانه و مستحق قدردانی عمومی می‌دانند.^۳

۱- با این توضیح که در حقوق جزا جرایم از لحاظ عناصر تشکیل دهنده آن تقسیم بندی شده است. از آن جمله تقسیم آن‌ها از نظر رکن روانی به جرایم عمومی و جرایم سیاسی است. این تقسیم بندی در واقع بر مبنای ماهیت جرایم صورت می‌گیرد. برای اطلاعات بیشتر رک: محمد جعفر حبیب زاده، محاربه در حقوق کیفری ایران، ص ۱۸۷. سید محمد‌هاشمی، تحلیل حقوقی جرایم سیاسی و مطبوعاتی، مجله تحقیقات حقوقی، شماره ۱۰، بهار و تابستان ۱۳۷۱، ص ۱۰۸. و، حسن، فراهانی، بررسی تفصیلی طرح و لایحه جرم سیاسی، مجله معرفت، شماره ۴۶، مهر ۱۳۸۰، ص ۸۳.

2-Tyrannicide

۳- مجفی ابرندآبادی، علی‌حسین، هاشم بیکی، حمید، دانشنامه جرم شناسی، ص ۵۲-۵۳.

جرائم سیاسی در روند رسیدگی‌های کیفری تابع قواعدی غیراز قواعد عام ناظر بر جرم عمومی می‌باشد به طوری که اگرچه در دوران باستان تا اوایل قرن نوزدهم، نظام تشیدی مجازات برای مجرمین حاکم بود، اما از اوایل قرن نوزدهم، با پیدایش افکار آزادی‌خواهانه و توجه به انگیزه شرافتمدانه، یک نظام ارفاقی در قالب این مجرمین بوجود آمد که امتیازات و ارفاقات خاصی را در مجازات ایز افزایش قائل شد. در اوخر قرن نوزدهم و خصوصاً اوایل قرن بیستم، ساخته رژیم‌های فاشیستی و سوسیالیستی و گسترش عملیات ترویریستی و آثارش است. اشر. دیکتاتوری‌های نظامی در رأس کشورهای جهان، دوباره نظام زندیده حکم فرما شد. اما امروزه حقوقدانان و قانونگذاران کشورهای مختلف به خط داده‌اند عقیدتی و سیاسی وجود افکار آزادی‌خواهانه و توجه به رهیافت‌های جرم، اساس و کیفرشناسی - توجه به انگیزه شرافتمدانه - از نظام تشیدی فاصله کرفت و نام ارفاقی تمایل پیدا کرده‌اند.

گفتني است نظام‌های کیفری مختلف، در واکنش به جرم و انحراف، دارای برخوردهای متفاوتی هستند. چنانچه بسی از این نظام‌ها که در واکنش به انحرافات نیز، از پاسخ‌های کیفری و سرتربگران استفاده می‌نمایند، به نظام‌های دارای سیاست جنایی اقتدارگرای فraigیر یا توپالیترینه شده‌اند. به نظر می‌رسد نظام کیفری اسلام برخلاف نظر برخی از محاذین از یک سو؛ با تضیيق جرم انگاری بسیاری از جرائم، خصوصاً جرائم حدی - محدود می، محاربه و ارتداد که شائبه‌ی شمول آنان بر جرم سیاسی نیز می‌رود، و از سوی دیگر؛ عدم برخورد کیفری با کسانی که رفتارشان از صرف بیان و ایز، عفیده‌ی مخالف با حکومت اسلامی تجاوز ننموده است، از سیاست جنایی توپالیتر بسیار فاصله دارد.

در هر حال قانونگذار ایرانی بعد از گذشت سال‌های متعددی و سکوت و اهمال غیر قابل توجیه، سرانجام با تصویب قانون شش ماده‌ای جرم سیاسی در

تاریخ ۱۳۹۵/۳/۴ به وظیفه ای که اصل ۱۶۸ قانون اساسی در رابطه با تعریف جرم سیاسی بر عهده‌ی وی گذاشته بود، جامه‌ی عمل پوشاند. آنچه ما نیز در ادامه به آن خواهیم پرداخت، تحلیل قانون مذکور و بررسی نوع نگرش قانونگذار اعم از ارفاقی یا تشدیدی بودن برخورد در قبال مجرمین سیاسی و همچنین سیاست جنایی اسلام در قبال جرایم سیاسی خواهد بود.^۱

۱. فرham از مدیر محترم انتشارات امجد همکاران محترمشان که در آماده‌سازی و چاپ این اثر قبول زحمت نموده اند، سپاسگزاری می‌نماییم.

۱- گفتنی است که قبل از تصویب قانون جرم سیاسی وارداختن به آن دین نهادار، پایان نامه‌هایی در این رابطه دردانشگاه‌های کشور نگاشته شده است که به برخی از از این جوایز اعلاء خوانندگان اشاره می‌شود: ۱- دولو، مصطفی، تعریف جرم سیاسی با عطف به تعوه برخور. با مخففین در سیره امام علی (ع)، دانشگاه تربیت معلم، تهران، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، کارشناس ارشد، ۱۳۹۰. ۲- علیردانی، مرتضی، بررسی تمیزی جرایم امنیتی و سیاسی در حقوق ایران، دانشجوی پیام نور تهران، دانشکده علوم انسانی، کارشناسی ارشد، ۱۳۸۹. ۳- موزن، فاطمه، جرم سیاسی در حقوق ایران، دانشگاه تهران، کارشناسی ارشد، ۱۳۸۰. ۴- کاظمی پور، ثنا، بررسی تحولات جرم سیاسی در ایران با نگاهی به قانون جزای فرانسه، دانشگاه تبریز، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، کارشناسی ارشد، ۱۳۹۵. ۵- داعی عباس ابادی، حامد، رابطه محاربه و جرم سیاسی در سیاست جنایی ترقیتی ایران و فقه جزایی، دانشگاه علامه طباطبائی، کارشناسی ارشد، ۱۳۸۰. ۶- نظافت، فرامرز، تفاوت‌های جرائم امنیتی و سیاسی، دانشگاه قم، کارشناسی ارشد، ۱۳۸۱.